

40.

Mirko, Serajnikov sin, je bil postaven fant pri tridesetih letih. Na glavi je imel širok klobuk in na njem večkrat veliko pero od divjega petelina. Iz žameta mu je bil kratek »pruštof«. Rdeč oprsni z debelimi srebrnimi gumbi mu je pokrival široke, močne prsi. Kakor vsi drugi, je tudi on nosil kratke irhaste hlače in čevlje z visokimi golenicami.

41.

Ker je vsa sosesčina cenila očeta Serajnika, je tudi Mirko imel ugled ter je z očetom lahko zahajal v zbor mož. In tako je bilo tudi ta večer. Na očetovo opomnjo je celo dvignil svoj glas in pritrdil očetu: »Včeraj sem se vrnil iz mesta, kjer je bil velik živinski semenj in je bilo kupecv vse polno.

42.

Pravijo, da imajo Benečani močno utrjen grad pri Gradiški. Turki pa da jih oblegajo. Prišli da so z Albanskega in se pomikajo ob Soči navzgor. Pri tem gradu so se ustavili in oblegajo sedaj benečansko vojsko. Na daleč so vse požgali in oropali, tako da nimam samim — Turkom — primanjkuje živeža. Pa tudi Benečani so v velikih stiskah.

Mali oglasi

Službe

Dobe:
Mizarji!

Iščem marljivega mizarja z lastno delavnico za izdelovanje poljedelskih strojev. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Točen« št. 2088.

Mizarja

samekega in treznega — takoj sprejemem. Javornik Ivan, Demobrarska 7.

Dobro kuharico

k 3 odraslim osebam, za vsa dela, takoj sprejemem. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 2088.

Kmečko dekle

pridno in pošteno, za vsa kmečka dela, iščem. Albin Plevnik, Sp. Kaseš št. 8, p. D. M. v Polju.

Prodamo

Cvetje, sadje

po najnižji ceni se dobi pri Balohu, Kolodvorska 18, dvorišče; tel. 39-66.

Razprodajamo dalje

najlepših vrst, begonije, gladiole in druge cvetne gomolje. Zahtevajte cenik. — Sever & Komp., Ljubljana.

Petrolej

za čiščenje, umetni, nudi A. Gorec, poleg nebotičnika.

Topinambur

nadomestek za krompir nudi Sever & Komp., Ljubljana.

Službe

Iščejo:

Pošten, zdrav, sposoben bivši čevljarški mojster, vajen tudi vseh najboljših služiteljskih poslov, iščem nujno kakršno koli zaposlitev. Imam bolno ženo in ml. je vsakršno delo edina rešitev. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Delaven« št. 2088.

Oglašujte v edino uspešnem dnevniku »Slovenca«

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAF

Predstave ob delavnikih ob 16 in 18.15, ob nedeljah in praznikih ob 10.30, 14.30, 16.30 in 18.30

O vsemestnih socialnih vprašanjih razpravlja zadnji Charles Laughtonov film

Na ulici velemesta

V gl. vlogah: Charles Laughton in Vivien Leigh

KINO UNIO - TEL. 22-21

Nepozabne romantične pustolovščine po fantastičnem romanu Emilija Salgarja

MALAJSKI PIRATI

Massimo Girotti, Camillo Pilotto, Clara Calamai

KINO SLOGA - TEL. 27-30

Odiščen zabaven film po slavni Zellerjevi opereti

Pilčar

Marta Harell — Theo Linggen — Hans Moser — Leo Slezak

KINO MATICA - TEL. 22-41

U najem

V najem oddam

za obdelavo lepo parcelo v Dravljah ob Celovski cesti, in lepo parcelo pod Rakovnikom. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 2088.

Denar

Lastnik 3-nadstropne hiše

išče 80.000 lir posojila. Vknjižba na prvo mesto. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 2088.

Kolesa

Čas je za snazjenje

in popravilo kolesa — pridemo in dostavimo na dom. A. Gorec, poleg nebotičnika.

Sobe

Oddajo:

Opremljeno sobo za 2 osebi s kopalnico, sprejemem. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Mir, čistost«.

Kupimo

Prazne zaboje

vsakovrstne, kupimo. Ponudbe na Saturnus d. d., Ljubljana-Moste.

Krojaške odpadke

volnene in bombažne pletilske ter šiviljske odpadke, kakor vse tekstilne odpadke kupuje Gerkman, Hrenova ul. 8.

Ubrt

Krznene plašče

in drugo kožuho vno sprejemamo v ešrambo. Tudi za potrebna popravila imamo sedaj največ časa. L. ROT, krznarstvo, Ljubljana, Mestni trg 5.

Zajčje kože

nam dajte takoj v strojenje, da vam jih molli ne poškodujejo. L. ROT, krznarstvo v Ljubljani, Mestni trg 5.

Proti izpadanju las

in prhljaju pomaga naša preparacija. Salon »Polance«, Kopitarjeva ulica.

Filatelijska

Filatelisti pozor!

Nakup in prodaja znamak vseh vrst, JOL albumov in filatelističnih potrebščin je najugodnejša v knjigarni Dolžan, Ljubljana, Stritarjeva ulica 6

Knjige

Vse vrste antikvaričnih knjig od najstarejših do najnovejših kupuje knjigarna Janez Dolžan v Ljubljani, Stritarjeva 6. Telefon 44-24.

Priporočamo v molitev našo dobro mater, taščo in staro mater, gospo

Terezijo Glinšek roj. Kodrič

ki se je danes, v torek, 7. apr., preselila v nebeške višave.

Sv. Križ ob Krki, 7. aprila 1942.

Franc Glinšek, profesor, ter ostalo sorodstvo.

Zapustil nas je za vedno naš srčno ljubljeni oče, brat in stric, gospod

Cuden Viktor

strugar v biv. Strojnih tovarnah in livarnah d. d.

po dolgi bolezni, previden s tolažili svete vere. Pogreb bo v sredo, 8. aprila, ob 3 popoldne z Zal, iz kapele sv. Janeza k Sv. Križu.

Ljubljana — Podsmreka, 7. aprila 1942.

Zalujoči ostali

Vsem, ki ste mojega očeta

Janeza Bizjaka

pokropili in spremili na zadnji poti ter na kakršen koli način počastili njegov spomin, se v svojem in v imenu svojcev najlepše zahvaljujem.

Ljubljana, dne 4. aprila 1942.

Dr. Ivan Bizjak

VISITATE

DALL' 11 AL 27 APRILE LA

FIERA DI MILANO

IL PIU' GRANDE MERCATO D'ITALIA

5500 ESPOSITORI

15 NAZIONI PARTECIPANTI

Informazioni:

DIREZIONE FIERA DI MILANO - MILANO - VIA DOMODOSSOLA

ENTE PROVINCIALE PER IL TURISMO - MILANO

OBIŠČITE

OD 11. DO 27. APRILA

MILANSKI VELESEJEM

NAJVEČJE TRŽIŠČE V ITALIJI

5500 RAZSTAVLJALCEV

15 NARODNOSTI

Pojasnila:

Paul Heuzé: 7

Steklar iz Murana

zgodovinska povest.

Seja Velikega sveta je bila vsakih pet let. Takrat je dož na praznik »poroke z morjem« proglasil ime meščana, ki si ga je senat izbral za »svojega najslavnijšega sina«. Izbrali so v vrstah poljnikov, umetnikov in učenjakov. Izvoljenec, ki je bil potrjen od doža, je dobil preprost venec in njegovo ime so vklesali na marmornato ploščo ob vratih palače; za dobo petih let je užival največjo čast beneškega mesta. Tak mož je bil takrat Carpaccio, ki je naslikal življenje svete Uršule. Danes bi morali proglasiti njegovega naslednika. Mnenja o njem pa so bila različna. Nekateri so bili na strani starega slikarja Bellinija, drugi so se zavzeli za kiparja Leopardija, tretji pa za čudovitega založnika Mamizija. Vsi ti trije veljaki so bili na hodniku in nosili v srcu skrb upravičenega ponosa in želje po priznanju.

»Pridi, Janez!«

Guisetti se je vrnil in prijel mladeniča pod pazduho.

»Pridi! Pojdiva v dvorano Velikega sveta, da najdeva primeren prostor!«

Šla sta gori po nekih stopnicah in stopila v dvorano.

V prostoru za občinstvo, ki ga je že nad polovico bilo prisotnega, je bilo nekaj prvih sedežev praznih. Tja je Guisetti posadil svojega prijatelja, sam pa stopil na oder, kjer je bilo določeno mesto zanj.

»Najbrž, da še nisi videl kaj podobnega, Janez?«

»Nisem, mojster! Potrdim, da bi prav rad videl doža Loredana od blizu. Pa sem tudi radoveden, kakor pač vsi, kdo bo naslednik velikega Carpaccia.«

Skozi odprta okna je s trga prihajal nov šum in vriek: dož s svojim spremstvom je stopal z ladje. Kmalu potem je vetropil v dvorano šest trobentačev s srebrnimi trobentami. Za njimi so šli stražarji, tajniki, pionirji, kanoniki svetega Marka in razni državni zastopniki. Trije služabniki so nosili doževe znake: stol, svečnik in meč. Sledila sta jim veliki admiral beneške mornarice v vijoličastem damastu in patriarh iz Gradeža z dolgim paštoralom. Zadnji pod sončnikom, ki sta ga držala dva belo oblečena dečka, pa je stopal presvetli dož Lenart Loredano, ogrnjen z rdečim in zlatim plaščem s hermelinovo opravo in z zlato čepico na glavi.

Bil je visoke in dasi že v letih, še vedno krepke postave. Obraz je bil popolnoma obrt; izpod bogatih obrvi sta zrli dve črni očesi. Resnost v obrazu je očitala njegovo samovoljavo in tiho vztrajnost, ki je nihče ni smel motiti.

Ko je dospel pred prestol, se je naslonil na rob odra in se ozrl po občinstvu. Potem je sedel in seja se je začela.

Po dveh precej dolgočasnih govorih je dal dož znamenje, naj se obred konča. S posebnim nemirom je občinstvo že pričakovalo razglasitev imena, ki bo v tem prazničnem dnevu na vseh ustih. Benetke je pač zanimalo vse, kar bi bilo v elavo republike.

Lenart Loredano se je približal robu odra:

»Meščani!...

Nastal je popoln molk.

»Nova ereča je obiskala republiko...«

Nekaterim se je ta beseda zdela kakor porog. Bilo je pač drugega dne po izgubi Moreje. Sicer pa so se že vsemu privadili.

»Slava našega mesta se je vnovič povečala in ves svet bo spet začuden klical ime Benetk, kraljice vseh umetnosti!«

Navadno so beneško mesto imenovali »kraljico morja«. Danes bi gotovo ne bil na mestu ta naslov.

»Meščani! Imamo čast razglasiti, da je po starodavni navadi visoki senat v svoji včerajšnji seji...«

Prekinil je in pogledal na pergament, ki ga je držal v roki.

Tišina je bila takšna, da se je slišal tiktok ure, ki je bila na odru za njim.

...visoki senat je določil lavorjev venec najzaslužnejšemu svojemu sinu...«

Spet je pretrgal besede in iskal z očmi po dvorani.

...steklarju Janezu Bocaru!«

Janez Bocaro! Mladenič je slišal, kakor vsi drugi... kakor bi ga strela zadela!

Janez Bocaro? On... on...! Njegovo ime!... Vstal je in se ves stresel in dvorana se mu je vrtela pred očmi.

Ali je bilo mogoče?... Njegovo ime?... Ne! Ni mogoče!... To je pomota!...

Presenečeno občinstvo je še čakalo.

Dož je začel v mirnejšem naglasu:

»Meščani! Gotovo vam ni znano, da so najodličnejši umetniki sveta že dolgo časa zastoj

iskali steklo, ki bi bilo podobno kristalu. To prozorno steklo je iznašel Janez Bocaro!«

Njegovo ime!... Vedno le njegovo ime! Janez Bocaro!

»Janez Bocaro, etopite bližje!«

Janez je vzel vse svoje moči in vstal... Ko ga je občinstvo zagledalo, je nastal silen hrup.

»Otrok!... Otrok!«

Niso še doživeli kaj podobnega. Srca vseh je potegnili za seboj.

»Bocaro!... Bocaro!... Živel Bocaro!...«

Kakor bi se blaznost polastila vseh. Zastonj so vratarji mirili občinstvo, naj molči. Vse se je vzdigovalo na noge in mu vzdikalo.

On pa se je bližal omahujoče kakor bi snival... Boječnost in ponižnost, ki sta se izražali na bledem obrazu, sta priklicali še nove naklonjenosti in kliči so se še podvojili. Eden izmed prisodnikov mu je stopil naproti. Janez je šel po stopnicah odra in padel pred dožem na kolena, ne da bi vedel, kaj se godi z njim okoli njega...

Dož je spet spregovoril, Janez pa ni čul ničesar... V tistem trenutku je videl kakor v svetlem bleisku le eno ime: Tulija!

Čutil je, kako je lavorjev venec objel njegovo glavo... Venec on... Janez! Venec, ki je dičil čelo velikega Carpaccia!... On naj bi bil enak onim velikim umetnikom, ki jih je še prej občudoval!... Za seboj je slišal kliče in med njimi svoje ime! Molčal je, vstal in zapustil oder. Tisočerm rokam, ki so se ategovale po njem, se je odločno odmaknil in pohitel do vrat. Hitro je snel venec in ga spravil pod obleko. Zdrvel je po stopnicah in prišel gologlav na trg. Njegov pogled je bil divji...